

EŞSİZ YOLCULUK: MİRAC

MİRAC , “**yükselme aleti**” demektir ve Türkçeye, “**merdiven,**” yahut “**asansör**” olarak tercüme edilmiştir.

“Namaz mü’minin miracıdır.” (Hadis-i Şerif)

Kâmil iman, takva ve salih amel manevî terakkinin birer basamağı gibidirler; insanın ruh ve kalbi bunlarla terakki eder ve Allah’a yaklaşır.

Nur Külliyyatından Mirac Risalesinde, “**Hakikat-ı Mirac nedir?**” sorusuna, “**Zât-ı Ahmediyenin (a.s.m.) meratib-i kemâlâtta seyr-ü sülûkünden ibarettir,**”(1) şeklinde veciz bir cevap verilmiş ve daha sonra bu cevabın geniş bir açıklaması yapılmıştır.

Bu ifadelerde çokça sorulan şu sorunun da cevabını bulmuş oluyoruz: “Cenâb-ı Hak mekândan münezzehe olduğuna göre, O’nunla görüşmek için böyle uzun bir yolculuğun gereği var mı?”

Demek ki, miracda esas olan, Hz. Peygamber (a.s.m.)’in manevî terakkisidir.

Allah Resulü (a.s.m.) yerde iken de Allah’ı “**Semavat ve arzın Rabbi**” olarak biliyordu. Ama, güneşle dünya arasındaki yüz elli milyon kilometreye yakın mesafeyi ışığın yaklaşık sekiz dakikada aldığı göz önünde bulundurularak, henüz ışığı dünyamıza ulaşmamış yıldızlar bulunduğunu düşünürsek sema âleminin ne kadar geniş olduğunu hayal âlemimizde bir dereceye canlandırabiliriz.

Allah Resulü (a.s.m.) bu muhteşem âlemi bütün tabakalarıyla geçtikten sonra “**Allah’ın semavat ve arzın Rabbi olduğuna**” dair imanında akıl almaz derecede bir inkişaf olduğu muhakkaktır. Sema âlemine, kürsiyi, arşı, cennet ve cehennemi eklediğimizde bu yüksek makamlarda ve bu sonsuz menzillerde seyahat etmekle kazanılan marifetin ne kadar ileri bir noktaya vardığını hayal etmemiz bile mümkün değildir.

Demek oluyor ki, Cenâb-ı Hak, o en sevgili kulunu rüyetine mazhar kılmakla şereflendirmek dilediğinde, Onu böyle bir terakki ve tekâmül yolculuğuna çıkardı. Burada Cenâb-ı Hakk’ı bir makamda görmek değil, bütün mekânları ve makamları geride bırakan ulvî bir mertebede O’nunla görüşmek söz konusudur.

Dört büyük kitaptan birisinin kendisine indirildiği Musa (a.s.) gibi büyük bir peygamber, Allah’ı görmek dilediğinde kendisine şu vahiy gelmişti: “**Sen beni göremezsin.**”

Âyette **“ben görülmem”** denmeyip de **“Sen beni göremezsın.”** buyrulmasında, **“bu rüyete mazhar olacak bir başka peygamberin geleceği”** müjdesi gizlidir. Nitekim, Cenâb-ı Hak dağa tecelli ettiğinde Musa (a.s.) kendinden geçmiş ve yere yığılmıştı. Demek ki, dağa tecellisi bir büyük peygamberi kendinden geçiren bir Nur'un sahibi, kendini bir başka peygamberine göstermek isterse, onu bu rüyete mazhar olacak bir makama terakki ettirecektir. İşte miracın hakikati, bu terakkinin ve bu tekâmülün gerçekleşmesidir.

Burada şöyle bir soru daha akla gelebilir. **Cennette mü'minlerin rüyete mazhar olmalarını nasıl anlamamız gerekiyor? Onlar böyle bir dereceye mi erecekler ki bu lütfâ nail olsunlar?**

Bu sorunun cevabı da yine Nur Külliyyatındaki şu cümlede saklı:

“Mirac yoluyla beka âlemine girdi.”(2) Yani, Peygamber Efendimiz (a.s.m.)'in rüyete mazhar olması bu dünyada değil, beka âleminde gerçekleşti. Hz. Musa (a.s.) ise bu tecellinin dünyada gerçekleşmesini istemişti.

Allah Resulü (a.s.m.) cenneti tarif ederken, **“Ne gözler görmüş ne kulaklar işitmiş ne de beşerin kalbine hatıranâ gelmiştir.”** buyururlar. Bu hadisin bir yönü de şudur:

Bu dünyada insan şu kâinattan daha mükemmel, daha harika olduğu gibi, cennet ehli de cennetten daha mükemmel olacaktır. Zira, cennet onun hizmetine verilmiştir. Cenneti aklımızın almayacağını haber veren bu hadisi şerif, bizlere bir mü'minin orada ulaşacağı makamı da burada hayal etmemizin mümkün olmadığı mesajını vermiş oluyor.

Bir kâmil mü'min cennette bu dereceye çıktığı gibi, oradaki Hz. Musa (a.s.)'nin derecesi de dünyadakinden aynı ölçüde farklılık gösterecektir. Bu dünyada bir mü'min kul ile o büyük peygamber arasındaki makam farkı, orada da aynen muhafaza edilecektir; her ikisi de akıl almaz ölçüde terakki edeceklerdir.

•••

Kâbe kavseyn, mirac mucizesinin en son ve en ileri safhasında, Peygamber Efendimiz (a.s.m.)'in rüyete mazhar olduğu manevî makamın ismidir.

Kavseyn iki yay demektir. Bu ifade mecazîdir. Nur Külliyyatında, kâbe kavseyn için, **“imkân ve vücub ortasında kâbe kavseyn ile işaret olunan makam,”** denilmektedir. Buna göre söz konusu teşbihteki yaylardan birisi imkan diğeri ise vücub olmaktadır. İmkân bütün mahlukat âlemini, vücub ise, Alah'ın zâtının, şuurat, sıfat, efal ve esmânın tümünü ifade eder.

İşte mirac hadisesinde, Vacibü'l-Vücut olan Allah, mümkünat âleminin sultanını rüyetine ve sohbetine müşerref kılmıştır.

Dipnotlar:

(1) bk. [Sözler, Otuz Birinci Söz, İkinci Esas.](#)

(2) bk. [Lem'alar, Üçüncü Lem'a.](#)